

9.5.2015

OSTROH

**Iva
Adamcová**

Iva Adamcová – Uherský Ostroh 9. 5. 2015

Andrea: ... to byla taková důležitá zpráva a pak jestli můžu, Ivanko, já bych jenom tady na začátku – protože je tu hodně lidí a spousta těch lidí byla tady na tom festivalu – já bych, prosím vás, chtěla na tomto místě poděkovat všem mým kolegům, všem organizátorům festivalu za to, že ten celý týden tak pečlivě vydrželi. Chtěla bych poděkovat Radkovi Nožičkovi, který dneska zvučí Ivanku, za to, že se... tamhle se hlásí, prosím vás, zatleskejte mu... Chtěla bych poděkovat našim děvčatům z galerie za to, že celý týden opravdu se starala o všechny lektory, chystala jim občerstvení, starala se o to, aby všechny sály byly připravené. Chtěla bych poděkovat svojí kolegyňce Luce Pšorné, chtěla bych poděkovat svojí sestře Evičce Koukolské, která je se mnou v organizátorském týmu. Prostě všem, kteří na těch Bylinkových dnech s námi pracovali, protože já si toho velmi vážím. Vždycky je to o lidech a vy to sami víte. Snažíme se tady vytvářet co nejpříznivější atmosféru a doufám, že ti, co s námi tady byli, si ji opravdu užili. My jsme si to rozhodně s vámi užili. Takže děkuji vám a děkuji všem, kdo to tady zprostředkovali. Děkuji.

Ivanka: Andrejko, děkujeme. To bylo hezké. Chci ještě jenom podotknout, že ti lidé si teď mohou užít i praxi, jestli skousnou ten začátek toho představení a já věřím, že jo, protože jinak by tady na mně nebyli, že jo. Oni vědí, že jsem učitel pro pokoru. To znamená, že pro něco úplně jiného, než doposavad tady bylo. Kristus přišel před 2 000 lety, protože se počítalo s tím, že planeta v této době, po 2 000 let dlouhém čase, přeletí do stavu vyšších vibrací. A děje se to automaticky, neboť vesmír stárne a jediné, co v něm je podstatné, je, že se vyvíjíte. To znamená, že neustále – prosím vás, jestli plánujete, že až dosáhnete toho vyššího stavu, že si odpočínáte – to je velký omyl. Planeta proletěla do takzvaných vyšších kanálů. Teď to vypadá, že jsme v kanalizaci, že jo... Ano, teď se otevřela nad námi cesta až do třinácté čakry, která prochází vlastně hmotným světem.

Nedávno mě jedna paní strašně rozesmála. Říkala: „Ivanko, teda to už máme přístup až do třinácté čakry?“ Já říkám, že ne ne ne, tak to není. Vy pouze – ti co zvládnete tzv. ‚odpor těla nula‘ – a já se k tomu za chvíli dostanu, abyste mi rozuměli – tak se dostanete jakoby z deváté třídy do střední školy a tam vás čeká ta doba všech těch tříd. A věřte mi, že mezi jednotlivými čakrami je zase veliký počet inkarnací. Ale tam už je ten život nádherný. Dokud to člověk nezvládne, i kdyby vám chyběl ještě jeden obleček vašeho těla, který by ještě neměl ‚odpor nula‘, tak se vůbec nic neděje, protože se inkarnujete na jeden jediný obleček zpětně na planetu 3D, pak tam skončíte a mezitím si zahrajete nějakého svatého. Takže vidíte, že ti svatí, kteří tady byli u nás, byli vlastně propadlíci. To je sranda... Akorát lidé nevěděli vlastně o tom, co se tady ve skutečnosti děje, protože svět 3D je obrovskou iluzí. Mně je velkým potěšením, že mi bylo dovoleno vybrat si zrovna tenhle oblek, který na sobě nosím, kterému byla dána šance informace.

Já jsem teď zažila vlastně veliké obdarování na mých narozeninách. To vám musím vyprávět. Protože vy víte, že jsem čarodějnice, já jsem teď 30. dubna slavila 56. narozeniny a chodilo hodně blahopřání, snažila jsem se každému poděkovat. Děkuju vám. Kdybych nestihla někomu – já to totiž někdy ani nenajdu, já na tom Facebooku

jsem úplně cizinec a občas mě to překvapí po půl roce, když tam někde do něčeho šfourám – takže prosím vás, omlouvám se, nejsem počítačový typ. Ale večer na třicátého se mi ještě před spaním chtělo zlikvidovat další dopisy, abych měla to nejčistější svědomíčko, takže jsem odepsala – a prázdný počítač. A najednou tam byl dopis, ze kterého jsem cítila něco jiného, a tak jsem ho ze zvědavosti otevřela. Psala tam paní takového zvláštního jména, zajímavého jména. Elvíra. To už zní tak čarodějně. Ale hezky. To je krásné jméno. A ona mi napsala dopis, který začínal tímto: „Milá paní Adamcová, já jsem teď zhlédla vaše webovky, někdo mi na ně poslal odkaz, a tam jsem se dozvěděla, že vy jste mystikem a víte, já studuju – mám už docela let za sebou – ‚human design‘. Já jsem astrolog a já bych vás chtěla poprosit, občas píšu takovýmto lidem, já bych vás chtěla poprosit o to, jestli byste mi nemohla poskytnout čas vašeho narození, den a místo.“ Ta paní vůbec nevěděla, že ten den mám narozeniny... Já jsem ji odepsala hned. To je pro mě dárek. Jsem natěšená, tak jsem hned odepsala a říkám jí: „Jé, vy jste mi udělala radost.“ Hned jsem ji tedy napsala, že dnes mám narozeniny a že jsem se narodila ve 20:25 v Teplicích. Druhý den ráno přišel zajímavý dopis. Ona tam píše: „No vůbec jste mě nepřekvapila. Já jsem cítila, že z vás jde něco jiného. Ale víte, občas píšu různým lidem, i mistrům reiki a různým těmhle lidem, co se zabývají takovými věcmi, ale oni mají strach. Většina z nich mi vůbec neodepíše, protože mají strach, že odhalím, že vlastně jsou podvodníci, anebo že vůbec nic neovlivňují. A tak jsem si vás hodila do programu. A to je neuvěřitelný.“ A teď mi tam říká, kde mám, co v jakém dómu a co všechno... A jmenovala tam i úžasnou bytost, která tady s námi žije, paní doktorku Foučkovou. Protože ona je skutečně přijímač pro jedno procento lidské populace. To je obrovská duše paní doktorka. Mám ji moc ráda, byť jsme se setkali jen dvakrát v životě. A to ještě já jsem byla v takovém tom zástupu, jako jste dneska vy. Byla úžasná. Vždycky to bylo neuvěřitelné. Dokonce jednou v Teplicích, když jsem šla po její přednášce se jí něco zeptat, tak z ní vystoupil Kristus. To bylo neuvěřitelné. A ona mi tam píše ta paní Elvíra, že vlastně moje sakrální čakra není identifikovatelná. Já ji tady nemám. Taky si vzpomeňte, že jsem vám vysvětlovala, že já tu nejsem, i když mě vidíte. Ano, ono to mluví z desáté čakry přese mě. To je stav takzvaného kristovství, kdy jenom prochází přes tunel hmoty Ivy informační data pro vás. Protože i vy, vaše těla jsou ve skutečnosti informačními daty. Všechno, co se děje a co vidíte v osudu jako člověka, je vlastně procesem, což vy nevnímáte jako jednotlivé buňky. Protože vaše DNA obsahuje veškeré odpory, které vaše tělo má kdy udělat. A paní Elvíra tam napsala, že vlastně jsem takzvaný manifestor, že jsem přišla pro 8 % populace. Ano, informačně, prosím vás. Jenom tečou informace pro 8 % na planetě, nicméně není to ve skutečnosti v praxi 8 %. Zůstává jisté procento, které se ještě pak znovu vrátí na planetu za námi a tam si ještě dožije nejvyšší učitelovací vrstvu pro přípravu, než ta planeta za námi proletí do okruhu 5D, tak jako se to teď stalo nám.

Takže teď vlastně po tom úvodu začínáme. Jste tu jako vědomí – božské vědomí – když vzniknul vesmír od prvopočátku. Od velkého třesku tady vaše vědomí existuje. Jste sice rozdrobeni dneska do jednotlivých lidských těl, ale na tom nezáleží. Vy jste napřed tady prožili dlouhé období, kdy jste nebyli ještě ani hmotou. A pak, po jistém období chladnutí vesmíru se kolem vás obalily prvky, které se pak zhmotnily po čase a zchladly jako tahle planeta, která zprvopočátku se zdála být mrtvou. Neživou. Ale tak to není,

protože uvnitř pod každou hmotou – vy to moc dobře už dneska víte, říká vám to i fyzika – běží neustále vaše vědomí. Napřed jste byli kameny. Pak jste byli jinými částicemi a postupně jste se slučovali a vyvíjeli a tyto prvopočátky, prosím vás, obsahují stovky milionů let. Každá vyšší fáze vědomí, když se povýšíte, trvá už méně a kratší časové období. A nejkratší časové období, které jste kdy byli schopní prožívat, je v roli člověka. Ale nikdy jste neopustili podsvět této planety. Na této planetě jste vlastně prožívali jakési – a teď to berte v uvozovkách, to není nic špatného, naopak je to velmi dobré – jakési vězení podplanetární. Jo? Jste tu skutečně od prvopočátku, protože planeta teď poprvé rodí živé bohy. Vývojově každá planeta, ať naše nebo jakákoli další, potřebuje jisté časové období než vědomí, které v ní uvězněné (v uvozovkách) dozraje po stovkách milionů let, než se dostane poprvé ven. Protože nabírá zkušenosti právě z tohoto období, které je velmi důležité. Je to vlastně takový – já tomu nebudu říkat vězení – já tomu budu říkat inkubátor. A teď si představte, že jste vylezli z říše zvířat a poprvé jste si oblékli jedno své lidské tělo. Když jste stáli před tím velkým šatníkem, protože do konce této doby jste měli před sebou obrovskou skříň, ve které bylo 500 obleků, zhruba 500 obleků. A ty obleky byly na té tyči přesně zavěšené. Těch 500 obleků tam viselo. A pozor – nedají se přehazovat, jeden zahodit nebo schovat na potom. Vy je musíte přesně jeden po druhém v tom plánu vývoje na sebe oblékat. A je to proto, že všechny ty obleky spojuje jedna nit umenšování odporů v jednotlivých oblecích. Takže vidíte, že v posledním obleku někdy uprostřed toho života se dožijete odporu nula. A teď pozor. Celou dobu jste byli bohové, ale nevěděli jste o tom. Ale protože jste si oblékli to tělo, které dělalo samo ty odpory, tak jste si připadali a byli jste klamáni hmotným tělem, že vy jste tím tělem. A dělají to jenom odpory. A protože byl předpoklad, že před 2 000 lety za tuhle samou dobu, až doletíme sem, bude jasno, že v této době na Zemi, na této planetě, bude populace tak vyvinutá, bude nás tolik... a o sto let před tím budou dvě světové války. Protože vy moc dobře víte, že Akáša mluví o historii i dopředu i dozadu. Ano, osud planety je naplánovaný a DNA patří planetě. Takže bylo jasné, že to století, kterým jsme teď prošli, a budou tam dvě světové války, tady na planetě bude obrovské množství černých a také bílých mágů. Protože se musela vystřídat moc. Vzpomeňte si, třeba Hitler byl obrovským, vysokým černým mágem. Svastika – levotočivá – se zatáčí do země. To je do hmoty. Ono to s ním taky skončilo špatně, že jo. Protože vy moc dobře víte, že odpor kladený hmotou vy pak sklídíte, takže to všechno potom pokračuje. Ale to už je záležitost samozřejmě role toho člověka. Ale vezměte si, jak odvážný musel být duch, který si zvolil oblek tohoto člověka. A tak je to, prosím vás, s vaším vývojem vždycky a všude. Ale vy si potřebujete prožít tyto zkušenosti, neboť kvůli nim jste přišli. A každé následné tělo vám to umožní. A teď vám řeknu jednu důležitou věc, kterou potřebujete vědět. Protože mnozí ještě rozdělujete svět na dobrý a špatný neboli podléháte iluzím, že andělský svět neboli nebe, je venku. Tak to není. Pamatujte si, že než dostanete svůj poslední oblek s bodem nula odporu, všemu tady šéfuje satan – zákon hmoty. Satan je hmota. A on řídí vše programem DNA těch vašich oblečků. A nalhává vám těmi odpory, které v těle na vás hází, že jste to vy. A vy se chytíte. Třeba hodí zlost. A vy si myslíte, že vy jako jméno se zlobíte. Stačí to přehlédnout. Nereagovat. Prikážu mu, že něco nepotřebuju. Víte co, třeba odpor člověka, který začne brát drogy je – vy to moc dobře víte, už jsme o tom mluvili – třeba

pesimismus. Furt vidí všechno špatný, tak si potřebuje dodat tu šťávu, aby se mu rozveselilo. Jenže pak hmota satan převezme velení, protože chce tu blaženost zažívat pořád. Anebo anorexie. Tam je opak.

Já jsem nedávno mluvila s jednou holčinou, která za mnou přijela do Ústí na třetí ústeckou přednášku a říkala: „Ivanko, já už jsem chtěla začít jíst, já už jsem jedla, ale mě to tělo začalo tak strašně bolet...“ Tak ji říkám, že to je ono. To je to samé, jako když má člověk absták po drogách. To tělo vám tlačí diktát – to chci, to potřebuju. Tak vás začne bolet, aby vás donutilo, abyste to snědli. Vy to musíte vydržet. Já bych mu řekla, seru na tebe (znáte mě). Teď to vydržím, teď zatnu zuby. A ono si lehne. Protože duch velí hmotě. A vy jste klamáni tím, že se považujete za tělo. Právě tím, že ty jeho odpory, které vám nepatří, si přivlastníte. Nikdo nikdy na téhle planetě nebyl hříšný. Nikdo nikdy neměl svoji vůli člověka. Bílí mágové a černí si myslí, že mají svoji vůli. Není to tak. Mají vůli boha, že si oblékli ten domeček, který nosí na sobě, a ten má vůli hmoty, které podléhají, ale hlavně věří tomu, že oni vědí všechno. Takže vidíte, že lidé jsou klamáni iluzí, že něco svojí vlastní vůlí udělají. Neudělají. Čím ale uděláte a stanete se šéfem všeho, je, když zkrotíte zvíře svojí hmoty. A pamatujte si, já jsem přišla pro první lidi. Do té doby, co se cuká hmotná schránka a má odpory, jste ještě pořád ve zvířeti, které vám vládne. Které vámi vládí po světě a vy mu neumíte poručit. A teprve tehdy, až začnete vládnout svojí hmotě a řeknete si ne, to nepotřebuju, to nemusím mít, pak to za velmi krátký čas sami dostanete bez úplné námahy. Bez žádné námahy. Zkuste si to. Začnete mít nádherný život. Kdyby to bylo z vypočítavosti, tak to ještě dělá hmota těla, tak to nefunguje. Tehdy neošálíte svoje vlastní božství. Takže dualitní svět, už jsme o tom mluvili, je dobro – zlo. Vaše tělo cuká, dělá odpory. Když uděláte odpor – jakýkoli, vy víte už, že na každé čakře je ten odpor jiný – tehdy se dostáváte do vašeho vámi projektovaného světla směrem na svět, že ten svět je špatný. Vy na něj házíte to zlo. Ne on na vás. Jestliže si řeknete mé oblíbené ,tak jo‘, všechno zmizí. Neposlechnete diktát toho těla, který vám předhazuje, že je něco z vnějšího světa špatné. Naučte se respektovat svůj osud. Vždyť Ježíš nám to ukázal. Přijal s pokorou i své ukřižování a tím vám ukázal, že ukřižoval své ego, protože Ježíš, prosím vás, byl obyčejný člověk, který si na sebe oblékl svůj obleček s posledním odporem nula. A proto, že to bylo nastavené ve vývoji planety, přišel vám vlastně ukázat cestu, ale hlavně tam byl obrovský ukazatel i tím prožitkem, že on věděl, co se stane. To potom budete také vidět, protože jestliže velíte svému tělu, tak vidíte dopředu, aniž byste chtěli vůli, co tam bude. Ta hmota vás poslouchá, což si běžně lidé neumí vybavit a musí si projít skutečně veškerým sebemrskáním. Nikdo jiný je nemrská než oni sami sebe.

Teď jsem se dopoledne bavila s jedním známým, byli jsme na vycházce. Vyprávěl mi, jak těsně před tím, než začali poslouchat moje přednášky – ano, vy si většinou velice rychle projdete vším, abyste mi věřili, protože když je žák připraven, přichází učitel. A v Čechách, na Moravě a na Slovensku je připraveno velmi mnoho úžasných duší, protože nejenom střed Evropy je srdce Evropy, ale je to i srdce planety. Všimli jste si, že každá země má jiný charakter, jinou povahu národní, ať dobrou nebo špatnou v tom smyslu, a tam se vy rodíte a inkarnujete podle toho, jak si zasloužíte. Ale v srdci vždycky najdete skutečně božství, které umí už realizovat. Proto bylo předpokladem, že planeta skutečně pochopí a informace budou poprvé přineseny. Vezměte si, to je první

informace, která byla nastavena sem. A teď jste postupně kráčeli. Objevilo se tady velké množství bílých mágů, kteří vám předsazovali anděly a samozřejmě stavy, které vám určuje – věřte mi, satan jim šéfuje, já jsem to zažila – obrovský tribunál krásných andělů a na nejvyšším trůně seděl satan. Vždy, když mi přicházeli andělé něco říct, tak jsem je neviděla celé. Jenom ruce. Vezměte si, přijdou ruce vám něco sdělit... já jsem si říkala, proč vidím jenom ruce? To vypadalo i jak rukavice. Ano, protože já už v tom DNA jsem měla při zpětném návratu všechno vyřešené. Já jsem už jednou cestou prošla nahoru, takže já si pamatuji vše. A v této schránce to bylo nastaveno proto, abyste se, až budete zralí po roce 2011, dozvěděli, jak se dá přejít. Satan tomu šéfuje. A skutečně šéfuje všem, co patří směrem k planetě od bodu nula posledního kabátku. A on to na vás zkouší ale velmi dobře, protože si potřebujete skutečně odnést praxi, nejenom info. Sami moc dobře víte, že člověk, který napřed dostal tyhle info, tak byl strašně nadšený a myslel si, jo, mám vyhráno. Jo, a teď vás to zaskočilo, protože praxe je fakt jiná. Teď to s vámi škube, teď zakřičíte, teď si řeknete: to jsem to poslal. Ale pozor, teď to poserete dvakrát, protože si přivlastňujete odpor něčeho, co nejste. Vy jste nikdy nehřešili. Vezměte si, vy jste si oblékli robota, který dělá odpory sám. Ty blbosti dělá vaše tělo samo. A cpe vás do toho. Stačí ho neposlechnout. A když se mi to nepovede neposlechnout ho úplně, no tak příště. Super. Alespoň se bavíte. Fakt je to strašně jednoduché. Je to obrovsky jednoduché. Akorát musíte zjistit, že to tělo skutečně je obrovsky mazané a dělá si s vámi, co chce. A pak ještě v té konečné fázi začne hodně, ale hodně strašit. Všechny vize duchů, útoků nočních a někdy i denních budete prožívat.

Pozor, když budete hodně obyčejní a už budete mít tu logiku obyčejného lidství, tak to nemusíte prožívat. Jsou lidé, kteří řeknou: já nic nežiju, tak asi jsem hodně někde pozadu. Ne, ne. To není nutné. Ale většina lidí – přece jenom i ten strach je základní prahovou otázkou pro to, jestli on vás stáhne ještě, jak já říkám, doleva, to znamená do stavu hmoty. Museli jste si projít i skutečně černou a bílou magií, kde jste zažili takzvané (a bylo těch informací tady hodně) takzvané super bílé mágy. Ano, oni už vám předvedli i skutečné rekonstrukce jednotlivých orgánů a zázraky. Oni sami se, prosím vás, považují za Kristy. Tak to ale není, ale je správné, že to dělají, vy to moc dobře víte. Tihle lidé většinou žijí v oblastech, kde byla velká mizérie a jsou jakoby stranou z tohoto středu Evropy ve většině případů, většinou to je v oblasti Ruska a vzdálených míst. Pak přišly samozřejmě jemnější informace z takzvaných léčebných kódů. Prosím vás, to ještě šlo do března 2013 – eventuálně. Podle toho, jaký náběr jste měli. Protože neexistuje jeden černý život a jeden bílý život. Prosím vás, máte jich mnoho a umenšujete sílu všeho, než si navlečete všechny kabáty potřebné, abyste pochopili. Tito lidé, kteří odmítnou to, co říkám já, to odmítají správně, protože ještě nemají všechny zkušenosti, které jsou nastavené a v jejich kabátcích prožité, protože nejsou schopni třeba v pokoře prožít třeba smrt dítěte nebo partnera nebo nemoc někoho. A teď si představte, že jste léčitel. Budete čarovat, aby všichni byli zdraví. Vy jim seberete samozřejmě to gró, nenaučíte je odporu, protože jenom hmota je nemocná. Hmota, která si přivlastňuje odpory nepustí vás jako božství do těla. A teď si představte, jak ten léčitel a bílý nebo černý mág, jak je obrovsky demolován. Když se o vás dozví lidé – a oni chtějí být teda zatím slavní, to je motiv, pro který se to děje – teď vás bombardují

lidé, píšou vám, píšou esemesky, zvoní, každý má samozřejmě největší zdravotní problém a potřebuje ho vyřešit, protože tam jsou odpory lítostí a různých věcí, které se dějí v té rodině. To není cesta. Za nějaký čas je ten člověk unavený, protože čím víc se snaží, tím víc lidí za ním chodí a tím víc lidí ho samozřejmě navštěvuje a potřebuje z něj tahat... Ale pozor. Oni se nenaučí, co měli, takže oni znova budou mít nějakou jinou nemoc. Tady tudy cesta nevede. Cesta vede pokorou. Ať se podíváte do jakéhokoli evangelia, vždycky je tam hovořeno o hmotě a duchu. Pamatujte si, že vaše myšlenky vám nepatří. Aby bylo šéfováno vaším tělem a dělány odpory, vaše myšlenky patří hmotě. Vaše hmota myslí. Což je hodně nepochopitelné pro hodně mnoho lidí na planetě. Ano, to nikdy nikoho nenapadlo, že vlastně ta hmota to dělá sama v programu DNA planety.

Zkuste si představit, kde jste žili. A to bylo vaší záchranou, protože obrovskou zkušební jednotkou časovou bylo 40 let žití v totalitě. Oni vám cpali do hlavy, že jo, že prvotní je hmota. Napřed se přeci musí narodit kus flákoty, aby pak to myslelo, než se vytvoří mozek a všechno ostatní. Tam to bylo obráceně, ale lidé tady nemohli spoustu věcí. Vždyť to je obrovský trénink něco si odříct. Nemohli jste cestovat. Nemohli jste podnikat. Já jsem vždycky říkala: v té době bylo hodně osmnáctiletých maminek, tak se sexovalo, že jo. To byla jediná zábava. Mnoho lidí nemělo na to, aby si koupili chalupu, aby se rejпали v zahrádce. Bylo to úplně jiné. V těch západních zemích bylo rodičovství až třeba po třicítce nebo až kolem čtyřicítky. Já sama vlastně po tom, když mi potom odešly moje dcery za deset let po skončení totality, jsem tam tlačila kočárek a Francouzi i Italové si mysleli, že já jsem maminkou, protože tam byly v mojí věkové kategorii maminky stejných dětí. Tady to bylo jinak. Jak je všechno pozměněné. Ale vy jste se naučili spoustě věcí.

Prosím vás, když v tom budete mít teď jakoby galimatyáš a když vám tam bude podsouvat odpory, tak si řeknete, no to ona asi kritizuje takové ty vlastence a ty lidi, co tady dělali ty dobré věci osvobozovací. Prosím vás, tak to není. Pamatujte si, vždycky jsou všechny třídy na place. Tak jako vidíte budovu, v té budově je všech devět tříd, tak jsou všechny na place, takže jsou tu deváťáci, osmáci, sedmáci a ti, co mají za úkol v té historii planety udělat něco pro to osvobození. To je ještě odporovací fáze. Ale jsou níž než ti obyčejní lidé, kteří neuměli nikoho přechůrat a žili si spokojeně i bez těch peněz. I bez toho, že by cestovali. Tak jo, tak když nemůžu cestovat do zahraničí... Nikoho neudám, to mi za to nestojí. Já chci mít čisté nitro. Ale budu spokojený s tím, že si koupím dobrý boty, batoh a půjdu se projít támhle někam na výlet. A třeba v Čechách, protože to je fajn. 3D svět je jiný, než bude ten 5D.

Nedávno mě rozesmálo jedno dítě – to jsou takové ty hlášky těch malých dětí, které píší pánu Bohu – a ta holčička tam napsala: „Pane Bože, kdo namaloval ty čáry mezi jednotlivými státy?“ Ano, to je ono. Je to z egoismu. Lidstvo si udělalo plochy, obkreslilo je čarami, to je moje... A teď si představte, kdybyste dřív se učili jakýkoliv jazyk, i když jsme byli tady, vy jste nemohli přejít tu čáru. Buď vás tam nechťeli, nebo vás tam nepustili. Teď byste se mohli rozlézt všude. Třeba taková Čína má obrovské množství lidí, ale oni jsou jak kobylinky. Že jo, ta hmota to požívá všechno. Ale až to všechno sežere, tak bude muset expandovat. To jsou přirozené věci egoistického světa,

kteř se vyvíjí historicky. To se zase nebude líbit nějaké velké mocnosti, která tam začne útočit. To jsou zákonité věci, které vytváří tenhle svět, protože když by ty namalované čáry nebyly, tak ti lidé se mohou rozlézt tam, kde pro ně bude práce a kde se najedí. Nikdo jim nebude přikazovat: sem nepatříš. Takže je to tady dobře, protože jste se přišli na 3D planetu učít. Teď se všechno změní. Bude to velice dramatické. Počítejte s tím. Protože ti, co ještě jsou v těch nižších třídách, budou chtít si zachovat ty staré principy. Ono jim to vyhovuje. Ale žádné odsudky si nesmíte dovolit. Vy totiž jste přepojování. Mnozí už to zažívají – ty stavy nočních obrovských fází, kdy vidíte, jak jezdí hadi a co s vámi všechno dělá dvojitá šroubovice. A teď se rozdvouje ta šroubovice. To můžete i v noci vidět. Někdo to zažil, někdo ne. Někoho to teprve čeká. Nebojte se, stejně to neovlivníte. Zažijete v noci údivné věci, kdy vaše tělo bude levitovat ve vzduchu. Budou vám takhle skákat otazníky jak to, že se to děje. Budete vidět různé elektriky, které projíždějí tělem. Tělo dělá... jakoby křeče máte, ale nic vás nebolí. Je to jenom stav, kdy pozorujete tu hmotu, co se s ní děje. Ona se upravuje. Jde to jenom tehdy, kdy vás planeta propouští a dostáváte se nad stav hmoty, aby vás chránila, protože to je přepojení do střední školy. Nad vámi se otevírá cesta, která vás uvolňuje na dlouhé bytí směrem až do třinácté čakry. Ti, kteří nejsou schopní, ti se nedostanou. To znamená, že po odžití si svých životů, tak jak si to zvolili a chtěli v jakémkoli časovém bodě tady, tak se vrátí na planetu 3D a tam si prožijí ty svoje poslední oblečky. Je to nutné. A spravedlivé. A není to nic špatného, nemusíte se bát. Protože vezměte si, je to jako kdybyste v Teplicích nebo tady, když jsme v Uherském Ostrově, jste chodili do základní školy, a pak se vaši rodiče přestěhovali, tak jste poslední devátou třídu si dožili někde ve vedlejší městi, kam se rodina odstěhovala. Není to nic zvláštního. Stejně váš oblek zapomene, když se narodí ego, kde jste dřív bydleli.

Tahle inkarnační poloha pod planetou, která vás uchovává, je velice milostivá. Vezměte si, spousta lidí neuměla odpustit v tom jednom jediném životě, a kdybyste věděli všechny životy zpětně, to by vás strašně zdrtilo. To byste vyčítali až do bůhvíkolikátého života někomu něco. Ale ono to tak není, protože jak už si můžete prohlédnout, každý obleček umírňuje všechny odpory. Jde to krok za krokem, až se obrovsky přitíží ve fázi černých mágů, protože tam se ego na krátký čas pár životů zvedá, než začne inklinovat ke stavu – a teď jsme zase u toho dobra a zla, neboli nebe a pekla. Nebe je dobré v dualitním světě a peklo je zlé. Takže vidíte, že andělé jsou dvojího druhu: démoni/černí, to jsou taky andělé, a pak jsou ti, které už považujete za dobré a kloníte se k dobrým věcem, které vlastně vás směřují ke konání dobrých věcí. A to už je potom to léčení a všechno, ale neumíte ještě pokoru, to znamená, blížíte se k poslednímu obleku svého těla, ale musíte se ještě prožít tím obrovským úsilím, které vlastně nikam nevede. Vy totiž nemůžete druhého člověka vyléčit. Každý z vás sám za sebe má jediné tuhle moc a vůli. Když už rozumíte tomu, co povídám, tak vás ještě čeká praxe a ta praxe je někdy tak nepřehledná.

Já vám budu vyprávět příběh z tohoto týdne, kdy mi psala jedna fajn holčička (už jsme se viděly na mnohých místech), abyste viděli, že fanatismus nevede nahoru přes stav hmoty. Zapojte mozek. Srdce už jste zapojovali hodněkrát. Ona mi napsala příběh takový jednoduchý, běžný, ale vy v tom běžném vašem životě neumíte tyhle věci, protože vidíte najednou ve všech spíš to horší, a máte vidět ve všech, v obou fázích

rozhodnutí, to lepší. Takže je vlastně jedno, jak vy se rozhodnete. Ale pozor. To rozhodnutí, jak už víte, protože jde o zkušenosti, máte nastavené ve vašem těle. Což vy zase jako lidé nevíte. Ale dnes už i věda ví, že tisícinu chvilíčky před tím, než se rozhodnete, reaguje šišinka a nasměruje vás. Jo, to dělá váš obleček sám. A tahle žena mi napsala: „Ivanko, já nemám vůbec peníze. Starám se o dceru, jsem s ní sama, auto potřebujeme, musíme někam dojíždět, a i spoustu věcí musím vozit, protože nejsme z města. A teď se stalo, že moje auto potřebuje jít na technickou. A mně naměřili tak vysoké emise a já, abych se dostala do stavu, kdy ty emise nebudou tak vysoké, tak potřebuju koupit náhradní díl, který stojí sedm tisíc a já ty peníze nemám.“ A do tohoto stavu – pozor, to je hrozně hodný člověk, jo, ta už umí hodně takovýchto pokor, neublížila by – ale vidíte, vy musíte se naučit absolutně neodporovat ničemu. A ona mi říká: „A do této situace, kdy já jsem seděla v té kuchyni, otazníky nad hlavou, co budu dělat, sedm tisíc nemám a auto potřebuju.“ Jo? Teď jste rozdvojení. Potřebujete to i to a nejde to. Neumíte se rozhodnout. A ona říká: „Přišel můj švára a říká, nebuď hloupá, já mám kamaráda a ten když ti změří ty emise, ono to zas tak extrémně vysoké nebylo, sice to přesahuje limit, ale ono to je tak vysoce nastavené, že další dva roky... vždyť s tím zase tak moc nejedíš.“ A ona ho poslala do háje, a ještě na něho byla našťvaná, jo. A říká: „Ne ne ne ne, já to přece nemůžu planetě udělat.“ Tak a teď vám ukážu. Ona mi psala samozřejmě, že byla doma zdrcená. Vidina, že auto půjde do prčic a k tomu že ona nemůže to auto udělat a teď to nitro.

Pozor, vy chcete být tak dobří, abyste šli do nebe, že jo. Abyste neudělali chybu. Panebože chybu dělá hmotné tělo. Žádnou chybu nikdy nikdo nemůže udělat. A teď se stačí se rozhodnout. Teď si představte, že já, jako ta žena, se rozhodnu, že to neudělám, a přijdu o auto. Ale pak se drtíte tím – to je odpor – že auto nemáte. Pozor. To je odpor. Sedíte doma a jste našťvaní. Nemám na auto. Anebo to udělám. Další drcení je výčitka, že jsem to udělal. V obojím případě jste v pytli. Jste hmotou.

Pamatujte si, že cesta je taková – já jsem jí říkala – stačí se rozhodnout. Buď to nechceš, ale bude ti muset být jedno, že to auto nemáš, anebo to přijmeš, a nebudeš si to vyčítat. A tehdy zvážíš i spoustu věcí okolo. Ale já ti ukážu další krok. Když ty teď koupíš nový náhradní díl, který se napasuje do velmi starého auta, protože to auto už je velmi staré, jo, a ono za čas půjde i s tím novým dílem do šrotu, třeba za čtyři roky, tak jsi stejně tu planetu poškodila, protože ta výroba toho náhradního dílu a tohle všechno si vlastně neodsloužilo svoje léta, takže se musí vlastně vyrábět někde další za to... to je to samé poškozování planety. A ty zvážíš to, jestli pomáháš tím autem, co tím voziš, jak často jezdíš. A pak se jenom rozhodni. Ale koukej se na to lepší. Takže buď budeš vědět, že budeš jezdit normálně, ujistíš se, jak byly vysoké emise, že se eventuálně do toho vejdeš, aby to nebylo viditelný, že se ti kouří za zadkem auta. A tehdy na to kývnu tomu švagrovi, anebo se toho vzdám, ale bude mi jedno, že budu chodit pěšky. Anebo že budu skutečně bez auta. Hele, za čtyři hodiny přišla odpověď: „Ježiš, já jsem fakt ale fanatická. Teď si uvědomuju, že já chci být tak dobrá, abych byla božská.“ Vidíte to? Tak je to v jakémkoli případě. A za dalších pět minut přišel další: „Když si představím, že já jsem na toho šváru byla našťvaná...“ A to je další ještě razítko odporu. Jo? Ano, to jsou neustálé odpory a vy je vůbec nevnímáte. Vy neumíte poručit vašemu zvířeti, tělu.

Já nevím, co jste slyšeli nebo neslyšeli. Já jsem na benefici, kterou Dan posílal, posílala i příběh těchto náušnic, protože to je zářný příklad. Já jsem nikdy neměla žádné šperky. Teď jich mám hafo od té doby, co Petruška je vyrábí. Já nevím, co s tím, já je nepotřebuju. Pro mě to je radost, když něco dostanu. Ale tečka. Jako nehodnotím to, nevisím na tom. A teď vylezu u nás v galerii a vedle je takový jeden obchůdek. A byly tam takové podobné náušničky. Ty byly tak hezké, takové kytičky. A to tělo se zastavilo a chtělo mě nachytat. Čumí takhle do té výlohy, taková ta touha – hm, jsou pěkný. Taky byla pěkná cena. Ale já jsem to tělo poslala do háje. Říkám: „Hele, mazej od té výlohy. Ty je nepotřebuješ. Tamhle ti přetejká krabička a nevíš, co s tím, to nemá smysl.“ Tělo sice nasupený, teda, ale odplavalo, sedlo si do auta, přijelo domů. Za další týden potom, to bylo na Velký pátek teď o Velikonocích, tak tam bylo ještě víc věcí, rodinných věcí, co se všechno přijímalo hezky, jak to přichází... jsem cítila takové pohlázení vnitřní. A pak ve tři hodiny, než jsem šla za maminkou do nemocnice, zazvonil zvonek, ještě jsem si říkala, kdo to je. Teď musím odejít. A přijel pošťák, dal mi do ruky obálku ze Slovenska, já jsem ji otevřela a ty náušnice tam byly.

Když totiž – dejte si dobrý pozor – ve 3D je existence Boha nastavená, abyste se měli čeho bát. To znamená Bůh – dobro – zlo. A tam dělá ze začátku to ego obrovské odpory. To znamená, aby ti lidé něčeho se museli obávat, nějakého trestu, který je tady čeká. Proto je to nastavené jako peklo, zlo. A pak jsou tady nastavené věci, které vy považujete za obrovsky dobré, ale až fanaticky. Ale jakmile skončí v posledním oblečku vašeho těla bod nula, zjistíte, že je to všechno jinak. Je to obrovsky úsměvné. Vy vidíte iluzi hmoty, která tady dělá sama odpory, a ti bohové, kteří jsou uvěznění, to božské vědomí v těch jednotlivých krabičkách tomu podléhá, přivlastňuje si to, vyčítá si to, útočí. A děje se to samo. Bohové jsou uvnitř uvěznění pod hladinou hmoty. Tehdy ale víte, že nemůžete tohle lidem přikázat. Že to má všechno svůj čas. Protože každý čeká a stane se to úplně samo, že se dočká svého bodu nula. Ale už i info přinášené je naplánované ve vašich životech. Podle toho, jakou měrou tomu budete rozumět anebo ne. A teprve tehdy, když se zastaví odpor vašich těl, zjistíte, že království nebeské je stav tak jednouchý, kdy jdete v tom těle životem a ten egoistický hlas vás neotravuje. Nikdo vás nenutí se na nikoho zlobit, nikdo vás nenutí neodpouštět, žárlit, toužit po něčem, co nemáte. Tehdy jste poslední v řadě. A vidíte, že stav 5D je jenom stav, kdy jste prošli všemi odpory, abyste získali jako vědomí Boha zkušenosti, co se pak děje, když sklízíte své karmy. Protože odporem hmoty vzniká karma a když už ji nemáte, dožijete se bodu nula, karmu nemáte. Jste jenom hodným, dobrým člověkem, který nedělá druhému svému božství nalitému v druhé krabičce hmotného těla nic zlého. A že vlastně existuje jenom jeden veliký celek ve vesmíru, kterého vy jste součástí. Zemřely všechny vaše negativní emoce, které jste měli nastavené ve hmotě vašich těl. V 5D vám zůstanou jenom pozitivní emoce. Klid. Mír. To je takové osvobození. To je jako když vám někdo přestane žužlat furt ucho nějakými žádostmi a přáními. To je k nevydržení. Sami to znáte.

Nedávno jsme se nasmály s mojí učitelkou kytary. Ona říkala: „Ivanko, sousedovic pes furt: ňaf, ňaf, ňaf, ňaf... furt to ňafe. Já vždycky, když už jsem se jakoby... dlouhé týdny se snažím – vždyť mně nevadí, je to takovej milej pesek, že jo. A teď zase: ňaf, ňaf, ňaf.“ Říkala: „Pak už jsem po x měsících si říkala, že už to zvládám. A už mi to celkem jako...“

už jsem to jako by jen z dálky slyšela.“ A najednou manžel přišel rozježený do kuchyně a říká: „Ten pes mě ale sere. A v tu ránu jsem v tom zase jela.“ A to je ono. Jakmile už si myslíte, že jste kingové... Ne ne ne, ignorovat. Ignorovat. To ego to zesílí jako v tlapači. Vy to slyšíte víc než cokoli jiného. Pamatujte si, pomůže vám jedno jedině. A teď budete zklamaní.

Práce. Vzpomeňte si na historii celé planety. Vy zapomenete při práci na všechno. Na zlost k někomu, na neodpuštění, bolesti ze ztráty partnerů nebo úmrtí kohokoliv. Je to od začátku lidství, kdy ve všech filozofických knihách – protože ten Bůh je tady vždycky přítomen, to vaše božství tu vždycky žije, takže Bůh sám na sebe nikdy nemůže zapomenout. Všude se to píše. Dokonce toho zneužívali i fašisti ve druhé světové válce, když psali, že práce osvobozuje. Ale ono to tak je. Co to znamená líný člověk? Tělo vám řekne: nechci. A teď pozor, teď se kupí ty dluhy, které tam máte. Jo? A teď vás to demoluje. A pak už vás demoluje i manželka nebo manžel nebo majitel firmy, ve které pracujete, protože to je jasné. To přibývá, to musí do vás bušit. Ale stačilo by jenom hýbnout prdelí a udělat si, co máte. A vy už potom zažijete obrovské věci. Nebo třeba platby.

Nedávno v teplické Sankalpě, když jsem povídala, tam přišel dotaz od jedné paní, která říkala: „Ivanko, já mám tatínka, kterej je obrovsky zadlužený. Jsou to důchodci. Maminka pořád se bojí celý život, co ten táta zase udělá. Teď už veškerý důchod se směřuje na platby. Maminka nespí, protože si myslí, že on si zase někde vezme půjčku, kterou jí nenahlásí a teď přijdou o byt a o všechno. A teď pozor. To je právě těžké někdy pro vás. Vy potřebujete jako dítě velké od rodičů, kteří támhle někde už žijí mimo vás, tam už nemáte ten dosah. Vezměte si, že vy jste si všichni nabrali ten svůj osud. Jestliže jsou partneři, tak i ta paní, ta maminka, si vybrala takového tatínka. A neuměla ho v tom velení, v té magii moci zastavit. To znamená, jeden útočí, rozhoduje o všem, nebere ohledy na druhého, takže ta druhá strana se učí naopak přitvrdit. Ona neuměla tahle žena zastavit rozhodující fáze a drcení celé rodiny, už když byly ty děti malé. A teď už ani ty děti to neovlivní. Ta žena, ta manželka pořád ustupovala. Takže vidíte, jak je dobře, že se všichni vyučují. Ta paní mi řekla, že ano, že mám pravdu, že celý život ta maminka byla slabá. Vy můžete zakročit, ale bez poryvu odporu nitra. Hele, hele, hele, to ti nedovolím, tohle zkrátka ne, to nebude. A když jsou třeba i malý děti, klidně bych mu řekla, podívej se, tohle si rozhodni. Buď si budeš tohle dělat, ale my tě opustíme. Klidně to říct. To ego potřebujete zatřást. Nemusíte to myslet vážně. Zkusím to, mám to v náběru. To není vyhrožování. Vy potřebujete zastrašit ego člověka. Ne nitro. Vy slučujete pořád hmotu s duchem. Tak to není. Jemu se obrovsky uleví, když mu pomůžete zkrotit tu jeho hmotu. Vy si pak vyčítáte, že děláte špatné věci. Tak to není. To jsou věci, které musíte pochopit. Ten svět totiž vás miliony let, a teď posledních 27 000 let, když jste si odžívali těch 500 životů, klamal, že vy jste to, co je tělo. Takže se dívejte.

Vidíte, v tom to vypadá, ta Kristova síť, to znamená, to jsou ty body – tady ty tečky, to jsou ty kříže, to jsou body ve vašich tělech, které končí odpory. Proto teď se vlastně květ života tak dostal na povrch všech těch symbolů, které existují. A ta Kristova síť vše, co je směrem dolů k planetě, tu zůstává ve 3D poryvu a vše, co je nad tím, je osvobozeno.

Proto vám říkám, že už tady nejsem. A vy, kteří už žijete v praxi, že vše je dobré, už dokážete pochopit s malilinkými jemnostmi. Tak vy už jste také z té pasti hmoty venku. Tehdy se jenom dožijete – teď to bude velice chaotické, prosím vás – vy moc dobře víte, co se děje. Jaké jsou útoky na veřejnosti, spousta havárií. Je to u těl, která mají sjednaná v určité vibrační fázi konec, protože už tu nedokážou přežít ve své vlastní úrovni vibrací. Jestliže planeta už je vysoko vibrační, neunesou určité oddálení snížení vibrace. To znamená, že těm lidem se potom dějí velice dramatické věci. A i ty máte nastavené v osudu, když to máte někde v rodině. Ale věřte mi, nikdo nemůže vůlí člověka nikoho ani zachránit, ani mu pomoci jiným způsobem. Vy ho potřebujete slovy jako učitelé zklidnit. To je jediné, co vám je dovoleno. Vy budete už skutečně učitelovat.

Já jsem teď zažila neuvěřitelné věci, protože facebooková skupina, která je založená – tam už jsou tak úžasní lidé, oni už si tak neuvěřitelně radí. Já občas tam vstoupím. Nedávno jsem dělala inventuru a ta jedna paní byla tak neuvěřitelná, že jsem tam fakt vstoupila a řekla jsem jí: „Teda Jano, to je na promoci. Fakt.“ A vezměte si, co jsem prošlapávala. Lidi ke mně chodili o víkendu, vždycky v sobotu domů. Já jsem devět hodin k jednomu mluvila, což bylo zdlouhavé. Museli jste přemístit i tělo. Těch pár lidí, kde jsem si natrénovala vlastně to povídání s vámi. Ale ti lidé dnes už ve veliké míře – tam si to může kdokoli přečíst – spousta věcí je vám ujasněna, ale děje se úplně všechno samo. Já neumím žít vůlí Ivy. Nikdy jsem se nerozhodla tlačit něco ven ze sebe. To se všechno stalo samo. Dokonce ani kalendář není mým dílem. To dělali lidé okolo PKPR. Teď lidé sepsali v psané formě eBook. To se všechno děje. Zase přišla nabídka, jestli by to nemělo být zpoplatněné. Já říkám, že ne, nebude, je to dobrovolné. (Kýchnutí v hledišti, Ivanka: „Je to pravda. Zdravíčko.“)

Tak a teď: jakékoli praktiky, které se týkají vůle člověka, to znamená jakékoli léčení čímkoli, které bylo tady do té doby praxí povoleno, dnes už je výrazem vůle hmoty. Vy se pak zaseknete v jisté vibrační fázi a nepustí vás to dál. Spousta lidí, která by dnes chtěla meditovat, zažívá odpory hmotných těl. Dostávají se do obrovských psychických problémů. Někdo jim poradí a teď se toho bojí. Zrovna včera v Kroměříži byla otázka té paní, která si začala vizualizovat a odhánět špatné myšlenky a vizualizovat si ty dobré a měla obrovské psychické problémy, ale takové, že jí v noci pak něco strašilo a ona se pak bála být sama se sebou, aby něco zase z toho... to to tělo projektuje. Všechny ty hrůzy, které budete prožívat po nocích, projektuje DNA, hmotný zákon vašeho těla, aby vás stáhnul zpátky do pozice těla, abyste se báli. Takže jenom pozorovat. Tak jo, ještě žiju, dýchám, já si počkám, jestli mě sežereš. Okamžitě to zmizí. Vyzkoušejte si to. Je to obrovská úleva a nejenom, že to zmizí. Buď se vám otevře hrudník, začnete zářit. Ta zář je vaše skutečná realita. Vy jste uvězněné božství pod slupičkou už velmi tenkou hmoty. Tohle je realita. A vaše království nebeské je právě tohle světlo, které poprvé ta hmota pouští.

Mám mnohé kamarádky, některé mě ani neposlouchají, to, co říkám, protože se stýkáme jenom jako obyčejné ženské. Nemyslete si, já jsem tohle nikdy nevalila na lidi, kteří by nebyli schopní... jenom lidsky stačí poradit někomu. A i ty to zažívají. Že v noci se jim rozevře tělo a oni jako světlo s obrovskou blažeností vyplují ven. Ti, co ještě budou dnes na této planetě něco dělat vůlí člověka, prosazují vůlí satana a podporují

ho. Jak těžké je pro bílého mága, aby pochopil, že tím, že zasahuje směrem k druhému člověku, že mu ubližuje. Tohle je hodně... to je skutečně vysoká škola. To je velmi těžko pochopitelné. Ale je to správné, vy to víte. I váš posun je ve vašem DNA a máte tam všechno nastavené.

Já jsem tento týden dostala zajímavý dotaz, který jsem se rozhodla tady prezentovat, protože o tom se velmi často nemluví. Je to třeba exorcismus. Ta žena mi dala otázku typu, že se jí nezdá, že by se tak satan bál toho symbolu kříže anebo vlastně svěcené vody. Prosím vás, zase, teď vám to ukážu z pozice hmota a duch, abyste tomu rozuměli a viděli to. Člověk, který bude posedlý, udělal obrovský odpor ve své minulosti těla. To znamená, že bloky teď, jak se vzdalujeme – proto teď je hodně lidí, kteří jsou uvěznění ve své psychice a musí využívat skutečně psychiatrické léčebny – tak tam je velký blok, a to tělo má křeče. Jo, to skutečně zažívá stavy křečí anebo rozdvojení, kdy vlastně zákon hmoty si dělá, co chce. Najednou to tělo – ten člověk je třeba původně hodný, a najednou říká obrovsky zlé věci a útočí a dříve to nikdy nedělal. A pak zas o tom neví. To tělo-hmota se ho snaží strhnout, protože ten odpor udělal. To je jedno, jestli ho uděláte nahlas nebo jenom v nitru. Vy ho uděláte. Někoho odsoudíte nebo proklejete. Ti lidé to jenom řeknou a ani si to neuvědomují. Oni poslouchají to, co jim napadá to tělo, ale oni tomu kývají. Tehdy, když dojde k pozvání exorcisty, si uvědomte, že člověk, který přijde vyhánět, je vlastně také odporovatel. Ale hlavně ukáže tomu hmotnému zákonu toho těla protějšího symbol ukřížování ega. Což najednou je teda obrovský vývoj. A pak je teda zatlačení se, protože to je, jako kdybys řekla té hmotě: ty ty ty ty ty, ty dostaneš na prdel a stejně jednou umřeš. Dovedete si to představit? To samé je rituálně zavedeno informací ve vodě, která byla posvěcena. Jenže vy moc dobře víte, že jenom Kristus, to znamená tělo, které prošlo bodem nula, může vládnout veškeré hmotě. Vaše prvotní hmota, kterou musíte ovládnout, je hmota vašeho těla. Proto to ‚mazej vod tý výlohy a hele, zklidni se‘, ten člověk není blbej, jo? On je, jaký je. On hraje svoji roli. Ve vašem těle je totiž zaznamenáno všechno, co máte udělat druhým lidem. Ale teď si uvědomte, že i druzí mají to samé. Druzí lidé mají zaznamenáno, co mají udělat vám. Vy jste si to objednali, protože bylo předpokládáno, že se musí umírnit a učíte se vaše odporové reakce. Tohle je důležité vědět. Nikdo skutečně není hříšný. Nikdo nepodléhá satanovi. Jenže když to tělo začne dělat, tak ten člověk je vyděšený a ten strach nedokáže srazit na tu míru, aby se toho nebál. A tím je ve vědomí vlastně zákona hmoty. Tohle je důležité vědět. Takže jedině když vy zvládnete svou vlastní hmotu, velíte pak, aniž byste chtěli, hmotám druhých lidí, protože nemáte odpory, není karma. Není nastavený útok. Takže jedině člověk svého jména, který došel kristovství, velí nad veškerou hmotou, to znamená i pod světem. Vzpomeňte si na Bibli, tam je to nastavené hezkým způsobem, protože tam je vidět, že Kristus velel skutečně i duchům a démonům. Ano, tam se skutečně nedá – já jsem to zažila ve svém životě mnohokrát. Ti lidé, kteří útočili, zjihli jak beránkové, když jsem přišla, aniž bych to chtěla. Je to jenom přítomností. Protože ten satan/zákon hmoty vás nedostane. Jo, vy nemáte na sobě odpor. On na vás nemůže a nesmí zaútočit. A tohle jsou věci, které jsou velice důležité vědět.

Já se tady teď vrhnu na odpovídání vašich otázek. Těch otázek je velmi hodně. Kdyby odpoledne ještě v té druhé části přišly další, tak už bychom to asi nestihli.

Jak se vyrovnat se svými křivdami a trápením z dětství?

Teď jsme to řekli. Nejsou vaše. Odpory vašeho těla a všechno, co jste považovali za to, že vás někdo trápil, nejsou vaše. To projektovalo vaše tělo. Všechno bylo, tak jak bylo. A chtěli jste to. Zvolili jste si své tělo proto, aby mu druzí udělali své křivdy. A pozor. I vy, co jste dělali druhým, jste si také naplánovali, abyste zjistili, co to znamená. Víte, vy neumíte věci zplusovat. V praxi. Zkuste si představit: před deseti lety jsem nechala někde špinavou podlahu. Budeme tomu říkat špinavá podlaha, jo? Černí mágové útočí na tu špinavou podlahu. Jo? Tam je něco špatně. Bílí mágové si také myslí, že to je špatně a teď vizualizují hadry, kterými to vytírají, aby to zlikvidovali. To je namáhavé. Vidíte to, jak je to namáhavé? Je to zbytečné. Já, která žiju v pokoře, bych si řekla, jak je dobré, že jsem tam tu podlahu nechala špinavou. Jak je dobré, že to tělo moje mi to udělalo. Protože po těch zkušenostech já dneska každou podlahu po sobě umyju. Vy jste se přišli učit. Takže vy jste ve skutečnosti jenom tvořili vědomím ty křivdy, které se vám děly nebo vy jste je dělali, ale žádné neexistují. Jestliže se narodím do rodiny, kde je třeba alkoholický otec, já ho odsoudím. Vezměte si, matka ho chtěla. Stav je takový, jaký je. Všichni se učíme. Vy s tím nic neuděláte. Vy musíte brát otce tak, jak je. To znamená zmírňovat jeho odpory ^[1] a zmírňovat odpory své maminky. A až jednou vyrostu, já jisto jistě nebudu pít alkohol. Protože věřte mi, že kdyby se to dělo dál, tak byste dostali manžela alkoholika nebo byste chlastali sami.

Říká se, nechej křivdy odplavit, nezabývej se, nekrm je, ale jak to udělat, jak se s tím vyrovnat a jak se toho zbavit?

Pamatujte si... aha, já jsem myslela, že je to normální (poznámka: publikum se směje, k něčemu v místnosti došlo, asi k nějakému hluku). To je lekce pokory, co? Teď jsem si vzpomněla, když jsme měli souseda a on sbíječkou v jednu hodinu, vždycky, když se chodí po obědě v neděli občas si lehnout, tak to děsně štvalo moji maminku. Tak jednou přišla v době, kdy já jsem v tomhle binci usnula a ona na mě tak nevěřičně koukala na té posteli a říkala: „Jak v tomhle můžeš spát, ty asi nejsi normální?“ To je ono, pak už vám přestane fakt vadit úplně všechno. Protože jste spokojení a klidní. Tady, prosím vás, s tím neuděláte žádným odplavením a ničím nic. Vy moc dobře víte, jak to funguje. Karma znamená, že vaše tělo udělá odpor. Když v dětství udělalo odpor, tak se musí něco opakovat. A opakuje se to vždycky tady a teď. Takže když vám – já nevím – třeba Franta Vomáčka v dětství ukradl kuličky a teď to řešíte. Nebo to je jedno – dostala jste nespravedlivý nářez někde nebo něco se tam dělo, odporem jste si přitáhla osud tady. A teď potřebujete odpory přítomné ve svém životě vyřešit tady a teď, protože už víte, že se to opakuje v jiné fázi. A tím, že je přijmete, vaše všechny odpory, které se dějí tady a teď, vy se dostanete do stavu přítomnosti.

A já teď budu mluvit o velice důležité věci. Pamatujte si, třeba Tolle nebo všichni ostatní, kteří o tom mluví, považují přítomnost ještě za časový údaj. Ale tak to není. Ale oni to dělají dobře samozřejmě, protože já jsem přišla jenom pro určité procento populace. A teď, protože planeta dozrála a je to už taková mladá maminka, která má rodit, tak ona má tady veliké množství populace, které se potřebuje zlepšit. To znamená

uměnit odpory, které jste dříve dělali ve větších odporech, razancích. Takže se to děje tím, že se objeví občas na planetě takovíto lidi, kteří to ukazují z jiného hlediska.

Já si pamatuju, jak jednou u mě na výkladu byla žena s dcerou, odešly v klidu, v pohodě, pak chodily i léta na ústecké přednášky a jednou na té jedné přednášce se tahle maminka přihlásila a říká: „Ivanko, co mám dělat? Já poslední dobou, když krájím třeba zelí nebo něco krájím na prkýnku, tak se mi nedaří držet tu přítomnost na tom prkýnku a furt mi ta mysl utíká do minulosti a do přítomnosti.

Já jsem na ni třeštila oči a říkám: „Ale to nemáš ode mě.“ To je úmorné. Představte si, vy byste nemohli pak myslet na nic jiného nebo na to, co dělám. To je past. To tak není, prosím vás. Čas neexistuje. Máte hotový, nabraný osud hmoty vašeho těla se všemi odpory a poryvy a konáním či nekonáním. A vy, jako bohové, jste to tělo chtěli se všemi situacemi a činy druhých lidí včetně těla svého, abyste všechno v pohodě přijali kývnutím. To znamená klidem, pohodou. Je to tak, jak to je. Nehodnotit, že to je dobré nebo špatné. Je to tak, jak to je. To znamená, že jestli v dětství, někde v dálce – teď jsem vám to vysvětlovala na té rozlité podlaze – tam jste to prožili s odporem. Jo? Ale vy to můžete přijmout tady a teď. No bylo to tak, jak to bylo. Jak dobré bylo, že jsem měla agresivní matku, protože takovou dnes nejsem. Jak dobré bylo, že jsem měla muže alkoholika, protože dnes ho nemám.

Já mám známou, která v dětství měla tatínka alkoholika. Protože byla nejkrásnější ze všech třech dětí a tatínek ji velmi miloval, protože byla fakt jak andílek, tak ta maminka posílala to malé dítě přemlouvát toho tatínka, když byl po vopici nebo když měl vopici, aby přestal pít. A ona, pozor, ona pak měla samozřejmě obrovské zdravotní problémy a dostala i crohna z toho, což bylo uloženo časově zpětně v téhle zóně. Ona říká: „Ale to bylo tak ošklivé.“ Já říkám: „Jak ošklivé. Ten tvůj tatínek ti přece překrásně ukázal, a to bylo hodně dobré, to, že jsi si vybrala dneska muže, který se netkne ani piva ani ničeho a vážíš si ho. Máš nádherné manželství.“ „No jo, to mě nenapadlo.“ Jenže ten člověk to zaplatil. Vy to musíte jako poslední platbu potom zaplatit. Takže prosím vás, tady a teď. Nezlikvidujete odpor tam někde v minulosti. Přímo tam. Jak dobré to bylo. Jestli během té doby přišly nějaké ještě odpory další, zase do ztracena budou. Věřte mi, je to tak. Jestliže mi moje žena tvrdí, že se támhle zamilovala, ale chce se mnou zůstat, tak já jsem šťastný jako muž, odpustím jí, že se někde zamilovala, ale beru to super, že se mnou chce zůstat. Ale nebudu za ní furt chodit a říkat: „Myslíš na mě nebo na něj?“ Šťourání, to není odpuštění. To je furt – důkazy. Jak chcete získat z druhého člověka důkazy, když mu do té šíšky nevidíte? To je zkrátka egoismus. Vůle člověka, že byste chtěli v tom druhém, v té hlavě udělat něco, aby on vás miloval a chtěl jenom vás. Ne, vy ho musíte respektovat a být rádi, že je vedle vás. A být milí a příjemní, aby se do vás zase zpětně zamiloval. Ten člověk si toho bude obrovsky vážit, že jste tak tolerantní. Už vám to nikdy neudělá. Ale chce to zmobilizovat to své ego, které křičí a chce se do té hlavy podívat. Takže žádným: odplouvej. Ne ne ne, bylo to tak, jak to je. Bylo to dobře. Dnes jsem se ze všech těch věcí, které se mi jakoby nezdály dobré, poučil. To je všechno, co se po vás chce. Pozor, ono je to ještě dramatičtější někdy, protože víte, ono skutečně to je stejné. Co uděláte světu – uvědomte si, že v každém člověku, pozor, nejenom v člověku, hmota planeta je celek – v každé té pozici je vaše vlastní božství a jeho hmota

je vaše hmota. To je jenom iluze, že je to druhý člověk a že má nožičky a ta hmota běhá někam daleko. Tady jde o božství. A když já zpražím jako Bůh svoji hmotu, aby neubližovala ani zlostí ani ničím druhé lidi, tehdy vy se dostanete k božství druhých lidí, aniž byste to chtěli vůlí člověka. Takže vy se dostanete – víte nedávno jsem mluvila s jedním člověkem, který se dost dlouho věnoval duchovnosti a i v rovinách toho rodu to bylo. Jo? To byli mystici, ale před těma sto lety, kteří tohle dělali a věděli to. Ti chtěli, prosím vás, se dostat ke zdroji. Ano, ezoterik chce jít ke zdroji. Slyšíte: chce. Ale ono nejde se tam vyšplhat po žebříku. Proto jste pod hmotou uvěznění, aby vám došlo, že jakoby v ostatních hmotách druhých lidí se dostanete ke svému vlastnímu božství tím, že proti tomu světu, proti lidem a situacím, ve kterých žiju, nebudu dělat odpory. A tehdy to božství samo sestoupí do vás. Ono si pro vás samo přijde. Jiná cesta není. Ale jde to jenom, když zrušíte vědomým příkázáním svému tělu ne proto, že byste si mysleli, že jste špatní. Vy jste nikdy špatní nebyli. Zkrátka ty to neuděláš. Je to zvířátko, ve kterém bydlíte a ono si dělá, co chce. A ono vás bude poslouchat. Bude poslouchat, když bude vědět, že vy neposlechnete slepě jeho příkazy.

Jak se naučit radovat se ze života, z drobností, ze sebe? Jak se naučit vidět sebe lepším, v lepším světle, najít sebe, naučit se sebelásku, mít se rád? Jak se to dělá?

Ono to jde krok za krokem. Vy se napřed v první řadě musíte naučit se sebe-respektovat takové, jaké jste. Jinak vytváříte – vidíte, vy to tam říkáte v té otázce: naučit se vidět v lepším světle...’ – to je vaše chtění, abyste byli lepší. Ale vy jste nikdy nebyli špatní. Tak jo.

Já jsem včera vyprávěla v Kroměříži: představte si, že vaše kamarádka bude mít krásného muže. A on po vás bude tak házet oko. A teď to vaše tělo začne dělat divy. Já to neudělám té kamarádce, protože ji miluju a vím, jak by mi bylo strašně, kdybych tohle udělala. Mně to bude jedno, jestli na mě hází oči nebo ne. Pozor, to je smluvené samozřejmě. Vy už víte, že hra hmoty je nastavená, a to pro to, co jste v minulosti nedokázali udělat. Já vím, jaké to chvilkové utrpení nebo ta chvilková krása mě bude stát strašně dlouhé utrpení, kdy já budu si vyčítat svůj poryv odporu. A teď pozor. Když už mě to dostane a já si to prožiju, tu nevěru, teď prožiju tu mizérii. Tak si řeknu: tak a dost. Tohle už nikdy nechci. Ale už to nikdy neudělám. Proto to bylo dobře, že jste si prožili tenhle poslední poryv a tu mizérii nitra. A pozor. Ona se ta kamarádka o tom nemusí nikdy dozvědět. Ale už to jednou pro vždy skončilo. To je všechno domluvené tyhle věci. Kdy, co uděláte naposledy a co na předposledy.

Jestli někde ještě je nějaké výčitka, tak vy blokujete sami sebe tím, že do toho budete zase vehnaní. Protože si myslíte, že jste špatní. Ne, vy jste takoví, jací jste. A teprve tehdy, když to nitro je takhle čisté a přijímáte sama sebe: tak jo, tak mám nos jak bambuli a možná mám ne moc silné vlasy a chtěla bych je mít třeba kudrnaté a mám je rovné jak dráty, no tak vždyť je to také hezké. Na druhých lidech se vám také bude líbit všechno. Vy se vidíte v takovém velmi kritickém pohledu, že všechno je vlastně totálně blbě, co na vás je vidět. Ale tak to není. Druzí se na vás také koukají jinak. Druhým se možná líbíte a věřte mi, i tohle je nastavené. Představte si, já vás nechci šokovat, ale

když v DNA máte všechno, tak vaše tělo vám řekne: jo, tamhle toho chlapa miluju. V osudu máte nastavené, že spolu nemáte nikdy být, a teď jak to s vámi... já ho nemám mít, já ho můžu milovat přece dál, ale to není... to já bych ho vlastnila. Já ho můžu vidět jednou v životě a můžu ho milovat celý život. Ale hlavně vy vidíte, jak to ego, hmota je nastavené pro to, že vám nasměruje pohled na to chtění, které chcete a co to s vámi dělá.

Já jsem vám vysvětlila, že ve 3D je láska považovaná za lásku takovou, jakou se učíte. Ano, svět je o tom naučit se milovat. Vy máte milovat všechny lidi stejně. Jenom s jedním máte mít sexualitu, který je vaším partnerem. Což dneska ve 3D světě ještě vlastně není úplně možné. Nevyvinutý jedinec – tam by se váš partner vztekal, že ho milujete stejně jako ostatní. Ne, vždyť s ním máte intimnosti. Jenom jemu jedinému to dovolíte. Ale už vás nenaláká nikdo jiný, protože víte, že patříte sexuálně k tomuto člověku. Člověk, který bude mít hodně, hodně ještě odporů, tak řekne: no, to není láska, já se chci zamilovat tak bláznivě. Ale pozor. Pak ho chcete vlastnit. A pak žárlíte. To je peklo. To není láska. Takže samy odpory vytvářejí tyto nerovnosti a vy pak se trápíte, brečíte, demoluje vám to tělo a pak jste nemocní a teď to trápí i rodiče, když vidí, jak jejich dítě se chová. To jsou obrovské scénérie, které navazují, které vy dneska vůbec nevnímáte. Takže první krok je mít se rád takovým, jakým jsem. Mám kudrnaté vlasy? Chtěla jsem mít rovné? No alespoň že mám nějaké. To je optimismus.

Vnučka, šest let, chronický svědivý ekzém.

Pamatujte si, kůže patří vždycky k první čakře. Je to oddělenost v hmotě. Tam si třeba někdo může připadat jakoby špatný, jo? Horší.

Já jsem nedávno komunikovala s ženou, která poslouchala nějaké moje audio a napsala mi dopis. Říká: „Ivanko, já mám syna, který od dětství se bál jít do skupiny. Jo?“ Tam byly hrozné fobie ve škole. „A najednou jsem si uvědomila po jedné vaší...“ – a pozor, ono to dneska graduje, on už je dneska dospělý, nemůže ani chodit na střední školu, on se bojí přijít do kolektivu, už má i poruchu přijímání potravy, bojí se vlézt do trolejbusu. Takže on je jenom doma. A hraje jenom hry. Furt se to zhoršuje. A teď ta paní je strašně fajn. My jsme pak se sešly, jsme povídaly jenom, nedělaly jsme sezení, to dělat nemůžu, ale pamatujte si, vy všichni jste zainteresovaní. A ta paní objevila vlastně na jednom mém audiu, že ona přišla na svět, kdy byla naučená – samozřejmě rodinou, což je vždycky dobře, protože vy pokračujete – že musí být perfektní všechno. Když musí být všechno perfektní, i vy, to znamená, že se považujete za super robota. A teď pozor, jaké utrpení to je, když se k vám narodí děti, které takový dar nemají. Hele, já jsem se také narodila takhle do rodiny, ale já jsem věděla své. Já jsem věděla, že já mám nastaveno, jak hodně mám umět všechno. A když se to těm rodičům třeba nezdálo, protože oni byli skutečně precizní ve všem, což já jsem neviděla až do takové preciznosti. Mně se líbilo! Já jsem třeba okopala zahrádku, bylo to hezké, ale nebylo to přesně milimetr na milimetr, jako to měla maminka. Takže teď jsem viděla ten pohled – tak jako: no jo, je to čistý, no... Ale já jsem věděla, že to je její problém. Kdybych nebyla vyvinutý jedinec, tak by mně zdemolovalo moji první čakru, že jsem špatná. Že ty rodiče mě nemají rádi. Tam jsou různé varianty, kdy se můžete zablokovat. Já jsme věděla, že já to líp udělat

nemůžu, tak teď mě musí přijmout ta maminka jako svůj úkol, přijmout takhle nedokonalé dítě. Takhle můžete narovnat úplně všechno. Neměla jsem sourozence. Maminka ho nemohla mít, ale nemohli mi to vysvětlit, až potom. Ona prožila velice těžký porod. Takže když jsem neměla sourozence, tak jsem si přivlastnila celý svět. Zase to bylo nastavené v DNA. Oni věděli, že jsem – že dělám vlastně nadmagii, že se i všechno narovná. Všechno, co ego ukazuje pokřivené, si můžete vždycky narovnat. Jenomže vy někdy nevíte jak. Takže vidíte to. Tahle maminka pochopila, že vlastně ona tím, jak byla dokonalá, snažila se všechno dělat dokonale, tak ten chlapec, který to neuměl, si sám o sobě začal vlastně blokovat první čakru a vadilo mu to. I druhou, takže se propadal v těch blocích jakoby do... A najednou má syna, který vlastně je jakoby špatný. Ale ona ví, že už to tak není. Je důležité, když to pochopíte. Když na tom zapracujete. Ale hlavně to musí pochopit ten jedinec, který je tím synem. To je velice důležité.

Vnuk, tři roky, stavy urputného vzteku, dupání, lehání na zem, řev takový, že se třese vše kolem.

Pamatujte si: probouzí se ego. A to ego je velmi mazané. Malé dítě, u kterého se probouzí vědomí těla, to na vás bude zkoušet. Zprvte tam jste zapasovaní vy. Jestliže jste někdy viděli takovou scénu u malého dítěte a říkáte: „Teda to dítě se chová nemožně, podívej se, takovýho hajzla já bych ztrestal nebo bych mu nařezal prdel.“ Jo? Teď pozor, to je odpor jak kráva. S prominutím. Takže prd a ono se vám narodí doma. Abyste nekritizovali. No není to nádherné? A teď pozor, teď ho musíte vychovat. Neomlouvát. Protože když tohle bude dělat světu, tak mu svět bude dělat strašné věci. Kdo takového človíčka bude respektovat? Vy ho musíte osvobodit s velkou láskou. To nitro, to božství toho človíčka od chování jeho hmoty.

Já jsem věděla, jak na to. Mně to udělala moje jedna dcera jenom jednou. Já jsem třestila oči. Zprvte vám to nesmí vadit. Protože ten satan ví, že vám to vadí a tím se potřebujete učit dál. Takže to se nezastaví. Je mi to jedno, koukám na tu hmotu, jak tam teda má ty křeče. Přišla ze školky, já jsem měla druhou narozenou, vlastně Petrušku jsem měla jako miminko, takže jsem dopoledne malou Lucinku dávala do školky. V životě to před tím neudělala, ale tam viděla u nějakého dítěte takovouto křeč, tak asi ego chytré, že jo? A teď po mně něco chtěla, já jsem měla plné ruce a bylo to v létě. Měla na nohou takové ty botičky, sandálky gumové, krátké šortky, tričko a něco po mně chtěla a já říkám: „Luci, teď to nejde.“ Ona najednou udělala: „Eeeee.“ Teď já koukám. A říkám: „Co to děláš, Luci?“ Pozor. Kdybyste už křičeli nebo vyhrožovali, tak už máte v sobě odpor. Smíte zakřičet, smíte vyhrožovat, ale v nitru klid, a to už před tím neustojíte. Takže klid. Koukám na ni, abych ukázala té hmotě vedle mě, což ona neví. Já potřebuju obelstít její vlastní ego. Koukám na ni a říkám jí: „Nedělej to. To jsi nikdy neudělala, prosím tě.“ „A ona zase: „Eeeee.“ Já říkám: „Hele, uděláš to ještě jednou a opravdu bude zle.“ A ona to udělala potřetí. Takže já s úsměvem, bez křiku jsem odnesla Petrušku do postýlky, Lucinku jsem vzala takhle celou, strčila jsem ji do vany a osprchovala jsem ji studenou vodou. A teď to dítě lapalo po dechu. Ta voda mu neublíží, nebojte se. Ani na zadek, kdybyste mu plácli, mu neublíží. Ale tady je rozhodující ten váš klid. Vy dáváte najevo tomu ego, že na to zvysoka dlabete, jo? Že

ona tohle dělá. Kdyby vám to vadilo, tak máte vy blokaci, a to dítě bude pokračovat. Takže osprchovat s úsměvem. Já jsem říkala: „Stačí? Nebo ještě chceš pokračovat?“ A bylo po problému.

Pozor, teď ještě máte další hry. Teď budete mít partnera, který na to dítě nenechá sáhnout, že. Musíte vyčkat, těšit se na bloky, které přijdou, až on bude za rohem, abyste to mohli prosadit. Všimli jste si, že třeba u rodičů se ty děti chovají jinak než u dědečků a u babiček? Ano, protože to ego ví, že ta reakce je jiná na jejich prosazování. Nejhorší je, když rozmazlují rodiče to dítě. Tak jako ho obdivně vystaví. Pamatujte si, jednota je jednota. Kde je obdiv, je průser. Vy si někoho vyzdvihnete. Všichni jste stejní bohové. Jenom jste si oblékli jiné kabátky s jinými odpory, protože pokračujete, abyste rekognoskovali terén a jednou to svoje božství skutečně našli. A každý z vás ho najde. A tehdy žádné výčitky, že jste tomu dítěti i nařezali, protože vy jste nenařezali bohovi, vy jste nařezali hmotě. Neboli satanovi. On si sklídí tu zkušenost. A pak reagovat úplně jinak. Úplně normálně. Žádné výčitky a vracet se k tomu. To je zbytečné. Máš to za sebou, máš to splaceno, super. Teď jsi hodný, teď se mi líbíš. Jo?

Prosím, narodila se už holčička, která nás má vést?

Ještě ne. Vypadá to, že ještě ne. Ale ono není nutné to vědět nebo nevědět. Stejně oni to nebudou asi vědět ani ty rodiče. Ona se jenom objeví. Potom někde se objeví dítě. Ale prosím vás, teď se inkarnuje hodně duší. Dokonce už jsou někteří i dospělí, kteří si pamatují i inkarnace z 5D, protože vy si nepamatujete své inkarnace jenom pod hmotou. To znamená ve 3D systému. Ale někdo byl velice na kraji v tom 5D systému, takže ti lidé sem přišli. Zatím bylo uspáno jejich DNA, jenom jsou mírní, hodní, takzvaně jsou někde v klidu, žijí obyčejné životy. Nikde zbytečně nevyčnávají, protože oni si v jisté fázi DNA sami vzpomenou, jak bude vypadat to vedení a žití na planetě v budoucnosti, až se bude muset začít vymýšlet nový systém a nový režim. A to se také dočkáte. Kdyby někdo z těchto lidí zatím mluvil, oni to zatím nevědí, to je uloženo jakoby v DNA.

Nedávno mi někdo říkal, jak to, že se nám mění DNA, když je všechno nastavené. Říkám, prosím vás, vy jste si nevšimli, že my jsme byli v nižších vibracích. Je to tlak. Zkuste si představit, že budete mít perforovanou tubu a velkým tlakem budete mačkat na díru. Tehdy nevyleze žádná pasta, jo? Ale ta planeta přeletěla jinam a ten tlak je řidší. Proto jsou rychlejší vibrace, jo? V té 5D, v té kružnici – to je tady takhle. A my jsme přes tu kružnici do toho druhého dalšího prstence proletěli a tady najednou ten tlak té ruky už není, takže ta pasta přetlačí ten palec, jo? To znamená, že to DNA má v plánu zdvojit tu šroubovici do dvojnásobného postu, protože tehdy už vaše lidská těla budou mít jiné hmotné parametry, než jste si kdy představovali. Budou i umět jiné věci. Ale toho se všeho dožijete, dočkáte. Nejsm tady od toho, abych vám tohle přiblížila.

Pamatujte si, jste všichni stejné božství, jako já jsem, a jenom každý z nás máme jiný úkol. Představte si, že mně bylo svěřeno v obrovském domě vytrít podlahu nebo uklidit podlahu v kuchyni nebo uklidit kuchyň. Druzí lidé mají uklidit jiné místnosti. Rozumíte mi? Mým úkolem je převést vás informačně ze 3D vědomí do 5D. Všechno ostatní už budou také zařizovat jiní. A já se na to strašně těším a jste všichni spolupracující. A je

to hezké. Každého z vás napadne něco jiného. Máte jiné dary. Někdo bude vnímat bylinky, rostliny. Protože ty rostliny mu samy sdělí – to jsou také živé bytosti – jak z nich dostat látky třeba... já nevím, něco se destiluje třeba 60 stupňů po dobu třeba dvou hodin, potom se zvedne teplota a na kratší dobu... Jiné látky se dostanou z každé té rostliny a někteří lidé už mají tyhle dary, že ta rostlina s ním komunikuje a sděluje mu, co na co je tady připraveno. Protože ten člověk – já jsem vám vyprávěla, že až vás převedu, tak vy se stanete Bohem a to božství, to už není jako že se tím vytahuju. Vezměte si, že dřív ve 3D systému: já chci malovat obrazy, aby mě všichni obdivovali. To je moje. A teď se tahají o to autorství, o různé patenty, aby z toho měli peníze. Ne. Vy napřed musíte odložit egoismus, ztratit vlastně odpory, abyste byli schopni chápat, že ten svět, na kterém žijete, na planetě, na které žijete, je jeden jediný. A že všechno, co konají druzí, konají i pro vás. I vy, veškeré vaše konání a talenty jste získali pro druhé lidi. A to je ono. Jo?

Takže tady je úplně jiný poměr, jiné nazírání na svět. Prosím vás, na tohle nezapomínejte. Tam poznáte poryvy ve druhém člověku. Ještě to není úplně čisté, když ten člověk bude něco očekávat, byť by to bylo pochválení. Takhle nastavují rameno, tak nenápadně, aby je někdo chválil. Jo, tam poznáte egoismus.

Rodí se už všechny děti v 5D? Co způsobuje bolest v levém zápěstí a celulitidu?

Všechny děti v 5D se nerodí. Protože vy moc dobře víte, že matka je základnou pro narození svého dítěte. Musí se pokračovat v DNA, to znamená v čísle svého těla dalšího, kde jsou nastavené odpory. Takže matka, která má silný odporový náboj, musí porodit odporové dítě, protože ona by nesnesla, nemohla by ani otěhotnět, když se hodně vzdaluje. I vy, kteří jste hodně dobří, tam se čeká na... teď jste třeba v pětadvacátém roce života a ví se v DNA, že porodíte až v šestatřiceti. Takže jedenáct let ještě potřebujete vývoje, abyste unesli dítě, které se k vám má narodit. A v tu dobu okamžiku oplodnění budete pro něj tou nejlepší matkou. Vy pokračujete, navazujete. A i hmota druhých lidí, vašich synů a dcer, tak jako vy pokračujete v DNA svých rodičů, tak oni pokračují ve vás. Nedá se nic obejít. Je to to samé jako v lidském těle se oplodní buňka buňkou a teď jede program. Každá buňka ví, kde se má rozdvajit a naopak, kdy se má chlípit. A to tělo to ví samo. Je moudré. A celý vesmír je postavený na těchto základech. Nic není náhodné. To si pamatujte.

Nedávno mně někdo psal kvůli zvířatům. Říkal: „Ale když tady vymírají ty druhy...“ Já říkám: „Poslyšte, vy s tím nic neuděláte.“ Ano, třeba osmáci, sedmáci budou obrovsky angažovaní a budou vykřikovat: teď to zachráníme. Obrovské úsilí. A teď si představte, že ta planeta má své DNA, mění se teplota, styl stravování, vlhkost. Mění se úplně všechno. To znamená, že některé DNA musí zaniknout, vyhynout. Vy si nedovedete přestavit, kolik zvířecích druhů na planetě už zahynulo. A nikdo s tím nemohl nic udělat, i kdybyste se snažili tisíckrát. A pak to obrečeli. Je to jenom známka vašich odporů. Já můžu tomu zvířeti umožnit něco, ale nezaručím, aby přežilo ve velkém počtu, když mu to není dáno. Když nebudete mít potravu pro jistý druh, tak zkrátka ono vyhyne. A tak to je. To je takový ten věčný souboj vůle člověka s božím zákonem,

protože i tohle je nastavené. A i vy jste takhle vlastně vyhynuli, když museli zahynout některé slabé věci. Vezměte si – hmota požírá hmotu. To znamená, hmota má zakódováno, kdo tady jednou bude a které organismy vyhynou. A s tím sama hmota nic neudělá, protože božství zakódovalo program.

Co způsobuje bolest v levém zápěstí a celulitidu?

Takže levé zápěstí: ruka je vždycky čtvrtá čakra. Tam jsou většinou lítosti nad hmotou, a tam se může projevit uzávěr kdekoli v té ruce. Někdy si to vybere prsty, někdy zápěstí, někdy loket. Na srdeční čakře jsou dvě odporové emoce, které se v těle objevují. Což je lítost a nenávisť. Nepředpokládám, že když je to v levé, že byste někoho nenáviděli, když mě dokážete poslouchat. Existuje ještě ale – to by byla pravá strana, situační, kdy vy nevíte, že do vašeho osudu, ve kterém se vaše hmota pohybuje na planetě, jste si vybrali i všechny situace, kterými se vaše tělo prodírá. Ale tady mluvíte o levé straně, což je hmotná strana. Tady jste buď litovali sami sebe nebo někoho druhého. A celulitida: tady je dobrý pohyb, střídání, prosím vás, tepla a chladu, sprchování, nepřejídání se... Tam je toho hodně. Pozor, až se prožijete do 5D, tak i na tohle budete znát bylinné přípravky. Ale chce to také něco pro to udělat.

Co mně ukazuje partner, který se často a na dlouhou dobu uráží? Na mne. Přestává komunikovat, ale jenom se mnou, s ostatními je velmi kamarád, velmi oblíbený. Se mnou nemluví už půl roku a více...

To je partner, jo?

Uzavřený, straní se, dělá to již mnoho let. Vždy říká: zamysli se sama nad sebou. Ale já si nejsem ničeho vědoma, že bych mu ublížila. Je to můj učitel?

No jasně. Pozor, tady se necháte hrnout. Ono je jedno, jestli vás někdo hrne pěstí, anebo psychické vydírání, takové to... Já si pamatuju, na to je dobrý recept, kdysi to zažil můj muž v prvním manželství, kdy ten člověk byl doma naučený – ta jeho žena byla doma naučená, že když se rodiče pohádali, tak matka mlčela. Nafoukla se, že jo, teď dva dny, tři dny. Já jsem to měla také. Maminka také tohle předváděla. Já jsem si totiž myslela vždycky, že se nemluví kvůli mně. A táta – a teď jsem přišla domů a: „Co je?“ „Já nevím, já myslel, že to bylo kvůli tobě.“ My jsme házeli ty viny na sebe a maminka zarytě mlčela. A tohle se stalo mému muži a říkal: „My jsme byli krátce po svatbě, já přišel domů a tam se mlčelo. Teď já nevěděl, co se dělo. A tak jsem říkal: ‚Udělal jsem ti něco?‘ Ticho.“ Když už to trvalo druhý den – protože on je veliká duše – tak jí říká: „Podívej se, buď mi to řekneš, protože já, když mi to neřekneš, tak já nemůžu napravit to, kvůli čemu jsi se naštvála. Jak se to mám dozvědět? Kde jsem špatný ve tvých očích. A jestli se nesrovnáš, tak se radši rozvedu. To já nemám zapotřebí čumět na takové ksichty.“ A ona údivem – tenkrát utírala něco utěrkou – upustila to na zem a říká: „Ale já jsem nevěděla, že se to dělá jinak. Já jsem to viděla doma.“ Někdo to neví. Vezměte si, vy se narodíte a vy i získáváte některé zvyky. Vy se máte poučit. Hele, takhle já se ksichtit jako maminka nikdy nebudu. Tak dobrý, už to nedělám. Ale pozor. Něco

si přijmete, jakože aha, tak tohle je dobrý, to se dělá, jo? A pak jedete dál. Já bych si to s ním také vyříkala. Já říkám: „Podívej se, v tomhle manželství nemá smysl zůstat, protože my se nebavíme. Takže buď mi řekneš, proč se mnou nemluvíš, anebo se rozejdeme. To je jednoduchý.“ Bacha, on potřebuje, abyste... vy moc ustupujete. A pak se ještě můžete blokovat třeba lítostí. Nebo výčitkou, že jste špatná. Ne, vůbec nejste špatná. Vy se musíte naučit zatřepat s egem vašeho partnera. Nebo byste mohla bobříka mlčení držet doma do konce života. Pozor – a nic byste se nenaučila. Vy se máte naučit zkrátka to tomu člověku říct. Hele, buď se narovnáš, anebo to musíme nějakým jiným způsobem vyřešit. Ale chce to vykomunikovat. Vidíte to, tam chybí komunikace. Nebojte se, já mám kamarádku, je to strašně fajn ženská, která má velice, ale velice agresivního tatínka. Celý život ji nesnášel. Už je to žena, která je stejně stará jako já, takže už máme nějaký pátek za sebou. A teď vlastně bydlí velice daleko od těch svých rodičů. A teď v současnosti je maminka nemocná, takže ta maminka fňuká, pláče, tahá ji tam a když tam přijde, tak táta má obrovské – to si nedovedete představit, jaké tam jsou nadávky a výhrůžky. Takže ona si říkala, že tam nebude jezdit, jenže maminka pak: „Pojď, musíš sem, proč ty nepřijedeš.“ Ona říká: „Mami, když já přijedu, tak táta běsní.“ Jenže pozor. Tady je učení už jako v tom prvním případě, co jsem říkala v první polovině, kdy ta maminka to dovolovala a ustupovala a nutila i ty děti, aby to dělaly, aby byl klid. Tam bují ego toho člověka.

Ona mi nedávno vyprávěla krásnou věc. My jsme se pak řehtaly samozřejmě. Znáte nás. A ona mi říká: „Představ si, já jsem tam přijela, no byl výstup strašnej. Ale strašnej. Já jsem šla do kuchyně a říkám si: ‚Kašlu na tebe, budu mlčet.‘ Strašný nadávky litaly, scéna jak z filmu. Já jsem si krájela nožem, velkým messerem jsem si krájela krajíc chleba. A chtěla jsem si ho namazat máslem. Dám si na to salám. A on tam vběhl, že mi ještě něco řekne, ještě něco horšího, že jo. Byl rozpálenej, to ego je silný jak silnice. Já jsem držela ten nůž v ruce, teď on tam přišel, teď se nadechl a viděl ten nůž. A teď říká: ‚Ty sis na mě vzala nůž.‘ Najednou mi to bylo strašně směšný a říkám mu: ‚Bojíš se, vid?‘ Hele on vypálil z toho bytu a byl pryč.“ Pamatujte si, ego se vždycky bojí smrti. Čím silnější ego, tím větší strach ze smrti. Ale on ji i podezřívá, že mu chce ublížit. To je logické. Tam je logika odporu, která narůstá. Ona říkala: „Tak a teď mě ještě půjde udat.“ Říkám: „Neboj, nepůjde. Ale tobě nic jiného nezbyde, než tam opravdu nejezdit nebo jezdit, když on nebude doma. Ale ono se to brzo vyřeší.“ Takže vidíte. Ano, ten, kdo vyhrožuje, ten se nejvíc bojí o ty své posty. On chce vládnout, jo? Tu trojku neumí. A přitom tohle jsou největší poseroutkové.

Co v dnešní době meditace, reiki, hladina alfa, léčitelé, kartářky, vědmy, Panenka Marie, Ježíš Kristus, andělé... Jak tomu všemu máme rozumět? Co je a co není pro nás dobré? Jak se v tom máme vyznat?

Pamatujte si, vždycky se jednalo o vývoj hmoty, dokud jste tady si navlékali svá těla. Všechno, co tady bylo v těch jednotlivých třídách, bylo vždycky hmotou. To je první doba, kdy planeta rodí. Meditace je výraz vůle člověka. A meditoval vždycky bude jenom člověk, který je nespokojený, a který chce likvidovat všechny ty divné pocity, které v tom těle má vinou bloku, který si odpory způsobil v běžném životě. Nedávno mi jeden chlapec, který dělá takový ten OM healing, říká: „Proč nepřijdeš někdy“ – on to

moc dobře ví, je to fajn chlapec – on říká: „Ty mě někdy tak sereš.“ Já říkám: „Já se ti nedivím, protože ty ještě tyhle praktiky děláš. Ale já nemůžu přijít na ten OM healing. Já totiž nemusím OM healingovat, abych toho Boha v sobě měla. Já ho nepotřebuju volat. To je jako nošení dříví do lesa, že jo? Když jsem bez odporů, tak jsem nalitá celá božstvím. A volají ho jenom ti, kteří mají jeho absenci, kteří ho v sobě necítí. A to je ono. Já jsem, víte, pokračovatelem a převzala jsem štafetu od manželů Tomášových, kteří byli úžasní. Ale žili tady ve 3D světě a připravovali lidi, kteří měli potom dál pokračovat se mnou. Já jsem nikdy nemusela meditovat, mně to nic neříkalo. Protože já jsem byla furt optimista a se vším spokojená. Vždycky jsem považovala – i když ten život jsem nikdy neměla těžký – vždycky jsem viděla ty lepší varianty. A to bylo úžasné a lehce se s tím žilo. A já jsem věděla, že v tom 98. roce pojedou na přednášku do Lucerny pana doktora Tomáše, protože já jsem věděla, že – jejich knihy jsem četla – ale bylo mi divné, že když nemedituju, co tam jdu dělat. Tam jsem pochopila jednu důležitou věc, kdy pak doktor Tomáš vyprávěl, jak pětadvacet let meditoval, než se mu konečně podařilo samádhi. To je dřina. Věřte mi. Vy zastavíte myšlenky až teprve tehdy, kdy jste spokojení a trvale přijímáte v pokoře všechny okamžiky vašeho osudu tak, jak se dějí. A tam jsem pochopila, že pan doktor Tomáš, který se věnoval té dřině, zažíval stejné samádhi jako já spontánně v noci, kdy přicházelo samo. A najednou mi došlo, proč tam jsem. A stejně jsem ještě byla na mnoho let postavena jinam a čekalo se. Tam jsem si šla jenom pro tohle pochopení. Tenkrát moje starší dcera – to bylo krásné, pochopitelně jsem věděla, že tomu nemůže rozumět, ale ona tak strašně moc to chtěla slyšet, já říkám: „Nejezdi, nejsi připravena,“ – jo, ta spala jako kůl u pošty, padala ji hlavička a slintala. Ona si z toho nepamatovala nic. Když jsme pak sedli do autobusu, tak byla jako rybička. Jak to nadjá nedovolí tomu tělu, aby něco úsilím a vůlí člověka udělalo. Dneska je z ní úžasná ženská. Každý máte jinou cestu, ale máte jeden jediný cíl. Vylézt z hmoty, zbavit se hmoty. A to teď je dovoleno. Takže v této době, kdy planeta má jiné vibrace, je to výraz egoismu, kdy vůlí člověka, který usedá a volá Boha po milosrdenství, chcete, aby se do vás nalil. Opak. Vy mu nemáte dělat špunty mezi sebou, vaší hmotou a vaším vlastním božstvím.

Reiki. Zase. Reiki je výraz vůle člověka. Vy si snad myslíte, že vaše božství do vás vleze směrem z druhého člověka? Jedna žena mi nedávno napsala: „Poslyšte, já jsem zasvěcená.“ Astroložka, jo? „Já jsem se narodila tehdy a tehdy, já jsem byla zasvěcená. Tady tenhle termín. Platí, prosím vás, které datum narození? Protože kdybych byla jako ten druhý termín, tak budu jako manifestor.“ Vidíte to? Chci být lepší, tak se nechám zasvětit, protože to je super, pak můžu ovládat. Platí vždycky a jenom při prvním narození. Ale jsou nastavené ve vašem těle ty odpory. V dnešní době je tento výraz vůlí člověka, který chce být mocný a chce dosahovat. Každý k Bohu projde jenom sám za sebe. Nikdy ne pomocí vnějšího světa. Tito lidé ale jsou tady ale velice dobře proto, protože stahují k sobě své vrstvy lidí, kteří souhlasí vibračně s náporu jejich odporů. Prosím vás, všechny tyhle věci, které tady jsou, ty vědmy, kartářky, to všechno skutečně je pro lidi, kteří potřebují ještě zasahovat, a kteří odporují. Kristus byl obyčejným člověkem. Ale o tom jsem už dneska mluvila. Myslím, že jsem vám to zodpověděla. Andělé jsou fází dobra na planetě, to znamená planeta hmoty 3D a šéfuje jim zákon hmoty. To už jsem vám také říkala. Takže to máte úplně zmáklý. Teď už vás čeká jenom

praxe. Pamatujte si, až vaše tělo udělá poryv, není to vaše. Není nutno si to vyčítat. Přehlédněte to, usmějte se nad tím a řekněte mu, tak, jak to vidíte vy. Z pozice dobra. A přeju vám hodně štěstí a děkuju vám, že jste přišli. Mějte se.